

72 metrů vysoká věž olympijského stadiónu, kde se konaly hry v roce 1952.

vlažka, nejen s obligátním modrým křížem na bílém pozadí ale i se lvem uprostřed. Tedy oficiální verze zástavy. A před vchodem stojí čestná stráž. Dřív to byl carský palác, dnes sídlo finských prezidentů – Presidentinlinna.

A když otočíte hlavu jen lehounce doprava, nemůže vám určitě uniknout Uspenskin katedraal. Podivuhodný kostel z červených cihel, s členitými střechami a dvanácti zelenavými věžičkami seskupenými kolem hlavní, jejichž špičky se pozvolna zužují a končí zlatými kupolemi. Kterému náboženství může patřit? Pravoslavi. V roce 1868 ji zbudoval carský architekt. Zbyla po něm pravoslavná katedrála, největší v západní Evropě. Na rozdíl od té luteránské, která je z prostřanství před kostelem krásně vidět, stojí za prohlídku i vnitřek. Jak se na ortodoxní církev sluší, plný zlata a ikon. A jen pro ilustraci faktu, jak moc jsou Helsinky členitým městem srostlým s mořem, kostel stojí na ostrově. Ta pár metrů dlouhá lávka, již jste cestou sem překonali, se klene přes kanál vedoucí k Severnímu přístavu.

Podlouhlá cihlová stavba na protilehlé straně Jižního přístavu je Stará tržnice, pokračování tržiště pod střechou. Jako protiváha obřích lodí před ním kotví dřevěná loď s klasickými stěžni.

Esplanadi: zelená výstavní třída

Ladní lachtani chrlící vodu a střežící cudnou mořskou pannu, symbol města. Touto fontánou začíná hned od Tržiště výstavní helsinská třída Esplanadi, dvě paralelní ulice rozdělené parkem. Stromy, květiny, tráva, sochy, lavičky, kavárna ve stylu pavilónu. To všechno svědčí o tom, jak moc je pro Finy důležitá příroda a životní prostředí.

Vedle Esplanadi patří k hlavním obchodním a gurmánským třídám blízké Aleksanterinkatu a Bulevardi. Nejdůležitější tepnou helsinského srdce je Mannerheimintä začínající na konci Esplanadi.

„Sejdeme se pod hodinami u Stockmanna,“ je pro obyvatele Helsinek naprosto zažitá věta. Nikdo ani na chvíli neváhá, kde se sejít. Obchodní dům Stockmann hned na začátku ulice má tradici 140 let a patří k Helsinkám stejně jako Harrods k Londýnu.

Na chvíli sejdeme z Mannerheimintä k pompéznímu vlakovému nádraží Rautatieasema. Neorománské stavbě architekta Eliela Saarinena z roku 1914, která odstartovala novou vizáž finské metropole, vévodí padesátimetrová hodinová věž, která připomíná štíhlé věže severských kostelů. Vchod střeží dvě a dvě obří sochy nosičů ohně.

Zpátky na hlavní třídu. Hned za rohem upoutá už opravdu moderní prosklená galerie současného umění, stará přesně deset let. Známa je spíše pod názvem Kiasma, slova odvozeného z řeckého „chiasma“ – bod střetu dvou elementů. Hlídá ji klasická jezdecká socha maršála Mannerheima. Národní hrdiny, jehož vojsko osvobodilo v roce 1918 Helsinky od bolševické vlády dosazené Ruskem a vydláždilo cestu k definitivní finské nezávislosti v květnu téhož roku.

Přes ulici naproti už je vidět monolitní Eduskuntatalo, sídlo parlamentu, se sochami finských prezidentů před ním. Jen o pár kroků dál stojí stavba silně připomínající další kostel, ale omyl: je to národní muzeum (Suomen Kansallismuseo). Budova v tzv. finském romantickém slohu ukrývá sbírky od prehistorie až po samostatnost.

Muzea vypadají jako kostely a kostely zase jako... Uprostřed kulatého náměstí nedaleko národního muzea leží park. Z vršku skály vystupuje podivná kupole připomínající tajnou laboratoř nebo snad létající talíř mimozemských civilizací. V roce 1969 tu bratři Suomalainenové vytesali do žulové skály unikátní svatostánek, luteránský kostel Temppeliaukion Kirkko – kostel ve skále. Zvenku je vidět právě jen měděná střecha. Do podzemního kostela se vstupuje →

TIP NA VÝLET

Tallinn

Jen 85 km Finského zálivu dělí Helsinky od estonského hlavního města Tallinnu. To především v posledních letech začalo vábit turisty na krásně zachovalé historické centrum, které je od roku 1997 zapísáno na seznam památek UNESCO. Několikrát denně jezdí klasické trajekty, cesta trvá tři a půl hodiny. Připravte se na hordy Finů, kteří na trajektu nakupují levný alkohol v duty free shopu. Od května jezdí i rychlé katarány, kterým stačí hodina a čtvrt. Zpáteční lístek se pohybuje mezi 20 – 30 eury. Pro majetnější je možná cesta helikoptérou, trvá jen 18 minut, ale zpáteční letenka přijde zhruba na 6000 Kč.

HELSINKI CARD

Turistická karta se při vysokých cenách ve Finsku rozhodně vyplatí. V metropolitní oblasti se na ni dostanete do skoro padesáti muzeí, v ceně jsou autobusy, tramvaje i metro, stejně jako státní trajekty na pevnost Suomenlinna či do zoo na ostrově Korkeasaari a slevy na vybrané služby, kulturní akce, pronájem auta atd. Karta má tři varianty: 24, 48 a 72 h. Dospělí zaplatí 24/34/42 eur, děti od 9 do 16 let 9,50/12,50/15 eur. www.helsinkicard.com

FOTO: JAN DRAŽAN

Kostel ve skále – pozoruhodná stavba z roku 1969.